

Artikel 30.

Hvis en af Parterne forebringer en Tvistighed for Forligsnævnet, som den anden Part, støttende sig paa bestaaende Overenskomster mellem Parterne, har forelagt for den faste Domstol for mellempfolkelig Retspleje eller for en Voldgiftsret, opsætter Nævnet Undersøgelsen af Tvistigheden, indtil Domstolen eller Retten har truffet Afgørelse vedrørende Kompetencespørgsmaalet. Der forholdes paa samme Maade, hvis Sagen er forelagt Domstolen eller Retten af en af Parterne under Forligsbehandlingen.

Artikel 31.

1. Hvis Tvistigheden angaar en Genstand, der i Henhold til en af Parternes indre Lovgivning henhører under de juridiske eller administrative Myndigheders Kompetence, kan denne Part modsætte sig, at den paagældende Tvistighed underkastes de forskellige Behandlingsmaader, der omhandles i nærværende Generalakt, indtil en endelig Afgørelse indenfor en rimelig Frist er truffet af den paagældende kompetente Myndighed.

2. Den Part, der i dette Tilfælde ønsker at benytte sig af de i nærværende Overenskomst fastsatte Behandlingsmaader, skal give den anden Part Underretning om sin Hensigt indenfor en Frist af et Aar at regne fra Datoen for nævnte Afgørelse.

Artikel 32.

Hvis en retlig Afgørelse eller en Voldgiftskendelse bestemmer, at en truffet Afgørelse eller Foranstaltning af en af de stridende Parter juridiske Myndighed eller en hvilken som helst anden Myndighed enten helt eller delvis er i Modsætning til Folkeretten, og kan ifølge den paagældende Parts Statsforfatning Følgen af denne Afgørelse eller Foranstaltning ikke eller kun ufuldstændig afhjælpes, er Parterne enige om, at den retlige Afgørelse eller Voldgiftskendelse skal tilkende den forrettede Part en passende Godtgørelse.

Artikel 33.

1. I alle Tilfælde, hvor Tvistigheden er Genstand for Voldgift eller retlig Afgørelse, særlig, hvis det Spørgsmaal, angaaende hvilket Parterne er uenige, fremkommer som Følge af allerede foretagne Handlinger eller Handlinger, der er ved at blive foretaget, skal den faste Domstol for mellempfolkelig Retspleje i Overensstemmelse med Artikel 41 i dens Statut eller Voldgiftsretten indenfor den kortest mulige Frist angive, hvilke foreløbige Forholdsregler, der bør træffes. De stridende Parter er forpligtede til at rette sig herefter.

2. Hvis Tvistigheden bringes for et Forligsnævn, kan dette anbefale Parterne saadanne foreløbige Forholdsregler, som det maatte skønne nyttige.

3. Parterne forpligter sig til at afholde sig fra ethvert Skridt, der kunde have foregribende Virkning med Hensyn til Udførelse af den retlige Afgørelse eller Voldgiftskendelse eller af den Ordning, som kan blive foreslaaet af Forligsnævnet, og i Almindelighed til ikke at foretage nogen Handling af hvad Art det maatte være, som kunde være egnet til at skærpe eller udvide Striden.

Artikel 34.

Opstaar en Tvistighed mellem flere end to Parter, der har tiltraadt nærværende Generalakt, vil følgende Regler være at iagttage ved Anvendelsen af de i de foregaaende Bestemmelser foreskrevne Behandlingsmaader:

a. Ved Forligsbehandling skal der altid oprettes et særligt Nævn. Dettets Sammensætning retter sig efter, om Parterne hver har særlige Interesser, eller to eller flere af dem har Fællesinteresser.

I første Tilfælde udnævner hver af Parterne et Medlem og udpeger efter fælles Overenskomst de Medlemmer, der tilhører andre Magter, der ikke er Parter i Tvistigheden, og hvis Antal altid skal overstige det Antal Medlemmer, der er udnævnt af Parterne hver for sig, med ét Medlem.

I det andet Tilfælde enes de Parter, der har fælles Interesser, om efter fælles Overenskomst at udnævne deres eget Medlem og kommer overens med den anden eller de andre Parter om at udpege de andre Medlemmer.